

Megjavulásunkhoz tükörre van
szükségünk.

(Schopenhauer)

ÁRA
70
FILLÉR

Szabad Szó

III. évfolyam, (118.) 38. szám

1948 október 9

Politikai házasságok idején

Megrögzött agglegények a kis budai vendéglő egyik asztaltársaságának tagjai, minden egyes alkalommal leszögeznek, hogy házassodni csacsás, a házasság ember léte pokol és így tovább. Annál nagyobb meglepetést kelt ám a hír, hogy az egyik alapító tag váratlanul megnősült. A társaság alig tud magához térni, de aztán elhatározzák, hogy meggyőződés ide, meggyőződés oda, gratulálni kell. Testületileg keresik föl az újdonsült férjet s egyikük kezdi a beszédet:

— Kedves, Ferikém...
— Kérlek, kérlek...
vág közbe a megfészelt, ne nyilatkozzatok se pro, se kontra.

IGY KONNYEBB

«A csillagokból azok jószónak, akik nem látnak az orruknál tovább».
(Jean Blaise)

ŐSZ AZ ERDŐBEN

— Mit szólsz, drágám, ehhez a mélységes nagy csendhez?

(Vasi rajza.)

Tévedni emberi dolog

Citrom Jeromos, szokása szerint, megint későn jön haza. A hálószobába aajtaja előtt; lehúzza cipőjét és lábujjhegyen óvakodik az ágya felé. Már-már sikerül a dolog, amikor a legkritikusabb pillanatban a gyermek sírni kezd. Jeromos megrebben, mert tudja, hogy az asszony minden pillanatban felébredhet, akkor pedig az ő számára előjön a világ vége. Nincs más választása, a bölcsőhöz ugrik és ringatni kezdi. Végre felesége felébred és álmotlisan kérdezi:

— Mit csinálsz Jeromos?
— A gyerek felsírt, felkeltém és most elaltatom. Az asszony gyengéden így válaszol:
— Feküdj csak vissza, kedvesem, a gyerek itt van mellettem...

SAJNOS!

«Sok szempont között rendszerint elvesz — az eszme»
(Jean Blaise)

Van az így a párthívekkel is!...

— Azt monddiák, hogy a szőke nők a legjobb munkások. Igaz?
— Butaság! Nekem van egy géprákisasszonyom, aki mikor hozzám jött, fekete volt, aztán vörös lett és ma már szőke haja van, de azért egyformán keveset dolgozik!

SZIV KÜLDI SZIVNEK SZIVÉSEN...

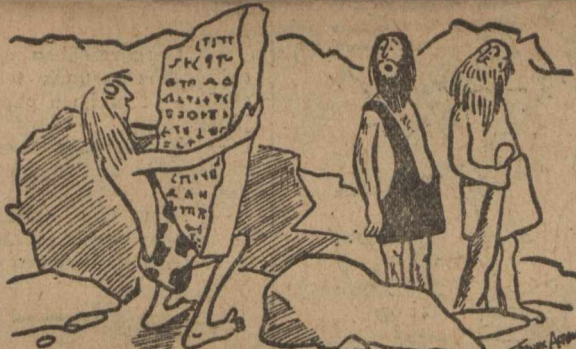

(Kép szöveg nélkül.)

Miért nem cserélgetnek mostanában egyesek pártot?

Ficere és Gugyerák leülnek kártyázni. Ficere egy rendkívül koszos, tépett lapot vesz elő, mire Gugyerák óvatosan megkérdezi:
— Mondd, nem lenne jobb új lapokkal játszani?
— Új lapokkal? — hördül fel Ficere. — Hát mi vagyok én, egy hazardőr?

A BESTSELLER

— Ez is azok közé a könyvek közé tartozik, amelyeket nem lehet letenni!

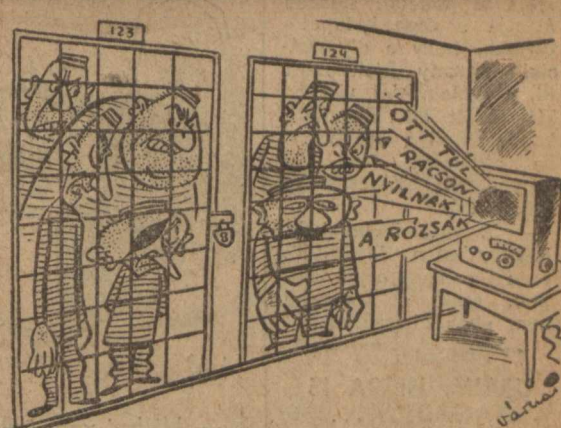
Igy már érthető

Rémesen elázott pasast próbál a járdán el irányítani a rendőr és fejcsóválva mondja:
— Hogy lehet ilyen kegyetlenül berúgni?
— En nem is tudom — motyog az ipse —, pedig csak húsz fröccsöt vettem be.
— Húsz fröccsöt?? — szörnyülködik a rendőr.
— No igen — magyaráz a páciens —, tudja, az volt a baj, hogy nem lett volna szabad éhomba.

Tsalafinta tanmese az önfeláldozásról

Kormos úr amerikai úttörő felesége nélkül tér vissza. Barátai érdeklődésére, hogy miért hagyta el immár harmadik feleségét, azt válaszolja:
— Tudjátok, nagyfokú neurasteniában szenvedett szegény. Az orvos azt mondta nekem, hogy semmi más nem mentheti meg, csak egy nagyfokú lelki megrázkódás. Föláldoztam hát magam és elhagytam őt.

Bevezetik a börtönökbe a rádiót

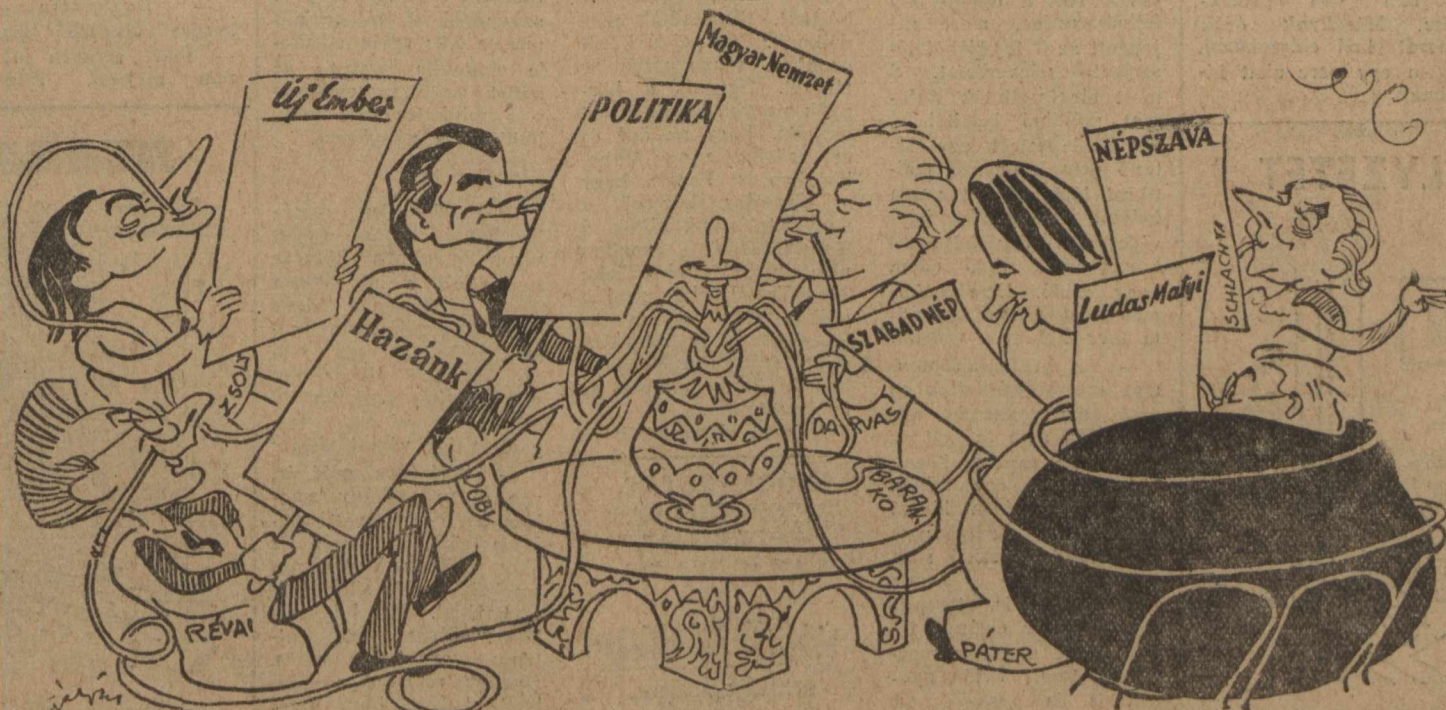

Érvek, ellenérvek korában...

A dohányzás szenvedélyéről folyik a vita és azt mondja valaki:
— Nincs jelentetlenebb

ember a dohányosnál. Megesküszik, hogy abbahagyja, becsületszárával fogadja a leszokást és mégis tovább szívja.
— Ez éppen ellenkezőleg azt bizonyítja — érvel egy dohányos —, hogy ragaszkodásban, hűségben nincs szilárdabb jellem nála. Az igazi dohányos utolsó lehelletéig ragaszkodik a dohányzáshoz, ragaszkodik a legnehezebb viszonyok közt, a legmórább körülmények ellenére, még akkor is, ha esküjét és becsületszárával kell áldozatul hoznia.

A MI KIS SZÍNHÁZUNK

Szintén zenész!

Hangverseny a Zeneakadémián. Az egyik hegedűművész éppen szót játszik, amikor Proccné odafordul szomszédjához:
— Pardon, nem tetszik tudni, ez Beethoven?
— Nem tudom, — válaszol szomszédja —, én senkit sem ismerek a zeneészek közül.

HÁT EZ IGAZ!

Csak azon volna szabad esodálkoznunk, hogy tudunk még esodálkozni.
(La Rochefoucauld)

A béke szigete.

(Gáspár Antal rajza.)

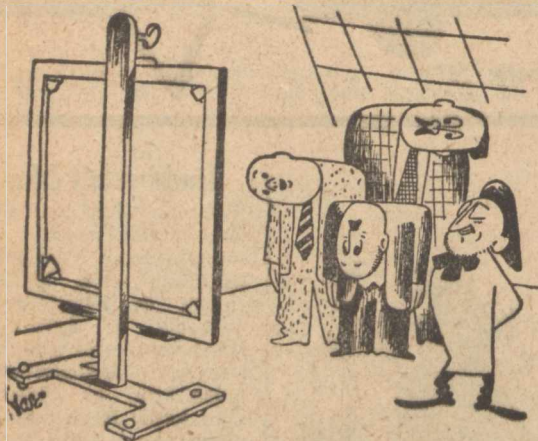
NEMI TULZÁS VAN BENNE

«Egy vak asszony s egy süket férfi együlvése — ez lenne igazán jó házasság!»
(Montaigne)

Miért nem vesztik el egyesek a politika iránt érzett bizalmukat?

— Milyen feledékeny vagy te, Katika! — dorgálja a tanítónéni az első elemiben az egyik kislányt. — Egyszer még majd a fejedet is otfelejtet valahol. — Oh, nem! — válaszol gyorsan Katika. — Azt az anyukám minden reggel jól megerősíti a sapkám szalagjával.

Kubista festő műtermében

(Kép szöveg nélkül)

Ezek kifogtak valamit!

— Gyerekek! Hol vagytok?
— Itt, alul.

(Várnai rajza)

De ebben aztán egy csipetnyi politika sincs!

Kormost megkérdezi, Komár:

— Te, mi történt azzal az emberrel, aki téged állandóan, ország-világ előtt a legcsúnyább vádakkal illetett és lehordott a sárga földig?
— Semmi. Torkára forrasztottam a szót.
— Hogyan?
— Bevettem az üzeibe.

SAJÁT MÉRTÉKKEL MÉRI

— Olvasd, Gyulám, hogy az idei borter-mésünk 25%-kal jobb a tavalyinál?
— Látnod, ez egy hosszú lépés a jobb lét felé!

Az állami kocsik korában

Egy elegáns Hudson-kocsi majdnem elüt egy ayalogjárót. Az autóból dühösen kiált ki valaki:

— Nem tud vigyázni? Némely ayalogjáró úgy viselkedik, mintha az övé volna az utca!

A ayalogjáró dühösen szól vissza:

— És némely autós úgy viselkedik, mintha az övé volna az autó!

MAI TÖRTÉNET

Újgazdának bemutatnak egy sötét közgazdasági egyéniséget.

— Ha nem tévedek — mondja újgazdag — én önt már ismerem valahonnan.

— Téved — feleli az új ismerős —, akivel ön együtt állt, az a bátyám volt.

Nincs benne egy mákszem politika sem

Két légy beszélget a légyfogó papíron:

— Hát maga hogy került ide, kolléga úr?

— Tudja, kérem, itt láttam a papámat, a mamámat, a testvéreimet, minden valamirevaló ismerősemet és a példa mindig ragadós...

Kissé kiélezett szójáték

Brabács úr beretváltkozik, szappanozás közben átfutja a reggeli lapot s olvassa, hogy a diplomáciai viszony kiéleződött itt, a diplomáciai viszony kiéleződött ott. E gondolkodva feni a beretváltját, de akárhogy feni, ház kegyellenül. Elkecseregye sóhaj fel:

— A guta üssön bele, hogy minden kiéleződik ezen a nyomorult világon, csak a beretváltam nem akar kiéleződni...

URAIM, HIABA IS TAGADJUK...

A házasságban vagy a férjet török meg, vagy a házasságot.

Ez aztán protekció!

A kitűnő újságírónak van egy jobb napokat látott ismerőse, aki most egy kis kizártsággal járja a várost. Pipercik-kekkel és hasonló dolgokkal ügyködik szegény.

A napokban fölkereste az újságíró, aki időnkint kegyelethől vásárolni szokott nála.

JOGÁSZREFORM IDEJÉN

— Mi baj van, ügyvéd úr?
— Semmi, Mancika, meg vagyok reformálva.

Kisemberek és NAGYURAK

1.

Az első paraszt képviselő — Áchim L. András — békéscsabai mandátumát megsemmisítették. Örösi volt a csabai nép felháborodása, mert rajongott az ő fajtájából kisorsjadt népvészért. S mert megfosztották Áchimot politikai jogaitól is, hát Budapestre egy kitűnő demokratapárti politikust léptetett fel maga helyett, Pető Sándor ügyvédet. Új ellenfelei azzal kortéskedtek Pető ellen, hogy zsidó. Erre hatalmas népgyűlésen így adta meg Áchim a választ:

— Az én mandátumomat megsemmisítették az urak, mert paraszt vagyok. Ha nem tetszett az uraknak a paraszt, hozok hát helyette egy zsidót. Aki amellet igen kiváló ember. Ha pedig nem kell majd a zsidó sem, megsemmisítik annak mandátumát is, teremtyegye, akkor cigányt fogok hozni s azt is megválasztatom. Pető győzött is és mandátumát nem semmisítették meg.

2.

Az első világháború összeomlása után egy abaujmegyei faluba visszahozták a nem sokkal előbb onnan elrekkvirált lovakat. Visszaadtak gazdáiknak. Egy pej-ló körül azonban csúnya perpatvar támadt. Ugyanis a környék nagybirtokosa is azt mondta, hogy az övé és azt erősítette egy törpebirtokos is. Persze, hogy a hivatalos közegek a nagybirtokosnak hittek, a törpebirtokos azonban nem nyugodott ebbe bele:

— Tessék eleresztetni a pej-lót, több abban az igazságérzet és becsület, mint száz nagybirtokosban. Majd megmutatja az igazat.

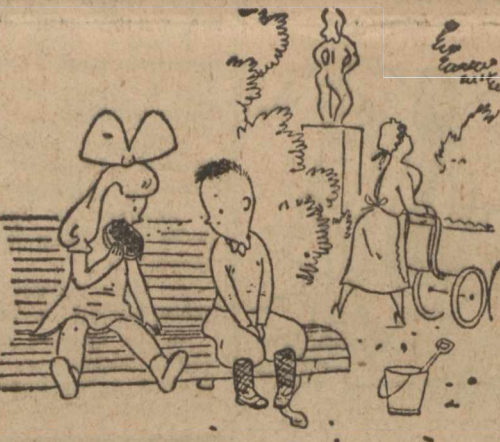
A lovat eleresztették és

**SZÓRAKOZTAT,
MEGNYUGTAT,
FELFRISSÍT,
TANÁCSOT AD**

**A
MACVARSÁRNAP**

minden száma.
ÁRA: 1 FORINT

A LEKVÁROS KENYÉR

— Kisasszony, valami nagyon vonzó van magában...
(Ici Paris)

Miből lesz a cserebogár?

Az ötéves Ági nagyon szereti a cukrászsüteményt.

— Legszívesebben egy cukrászhoz mennék feleségül — mondja a papájának

— No, akkor hamarosan megennád az édességeket.

— Nem tesz semmit — mondja blázirtan Ági —, manapság könnyen el lehet válni.

HA CSAK EZ KELL?

«Általános szabály: hogy jó üzletet csinálhasson valaki, ostoba képet kell vágnia hozzá.»

(Labiche.)

Ha bor nincs...

A kitűnő író, aki tudvalevően nem veti meg a jófajta itókát, kétheti betegeskedés után meglátogatta orvosát.

— Doktorám — kezdte rábeszélő hangon —, már egészen jól érzem magam. Engedje meg, hogy egy pohár bort igyam.

— Szó sem lehet róla — szölt határozottan az orvos —, nem engedhetem meg.

— Doktorám — nyögte megkínzottan az író —, akkor legalább mutatasson egy dugóhúzót.

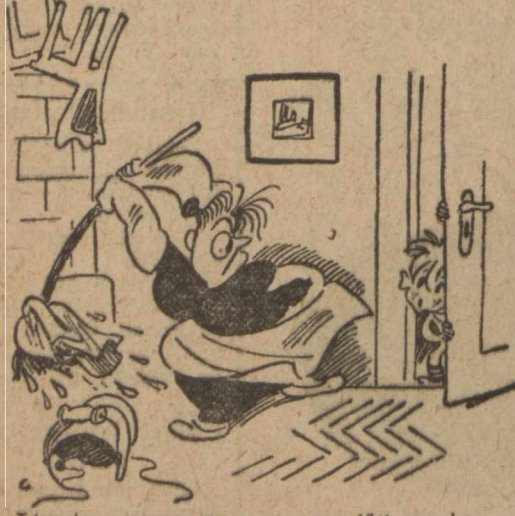
NYARALÁS UTÁN

— Belátod végre, hogy a molyírtószerek egy fillért sem ér?

(Ici Paris)

ISMERI A HELYZETET

— Tévedsz, mama, nem a papa jött meg!

HÁT MEG, HA LE IS
KELL NYELNI!

Vannak orvosságok,
amelyek rosszabbak a
betegségnél.

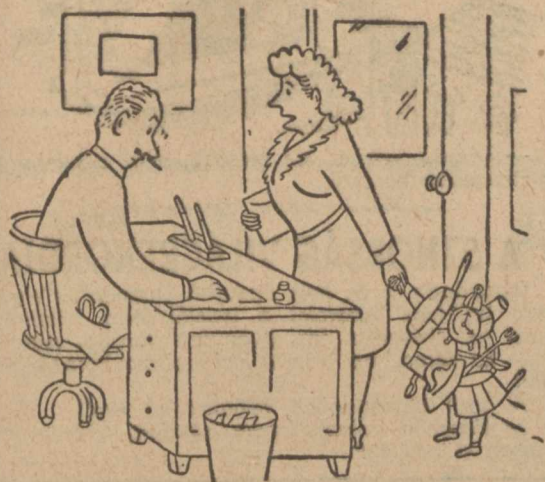
(Syrus)

VAGY TALÁN
A BETEG SOK?

Orvosokban nincs hi-
ány, csak orvosságban.
(Montesquieu)

A KIS TORKOS

— Látja, doktor úr, milyen csintalan a kisleányom?
Most meg egy mágnest nyelt le...

SZÓRAKOZOTT DOKTOR

A páciens panaszkodva mondja az orvosnak:
— Doktor úr kérem, súlyos álmatlanságban szenvedek...
— Hm, — mondja szórakozottan az orvos — és miben nyilvánul ez meg?

TALÁN ÉPPE AZÉRT?

A világ tele van jószokkal, akik mindent tudnak, csak éppen azt nem, hogy mihez kérdjenek — ők maguk.

(Jean Blaise)

PONT ENNEK NE LENNENEK?

A fájdalomnak is van-
nak szobjai.

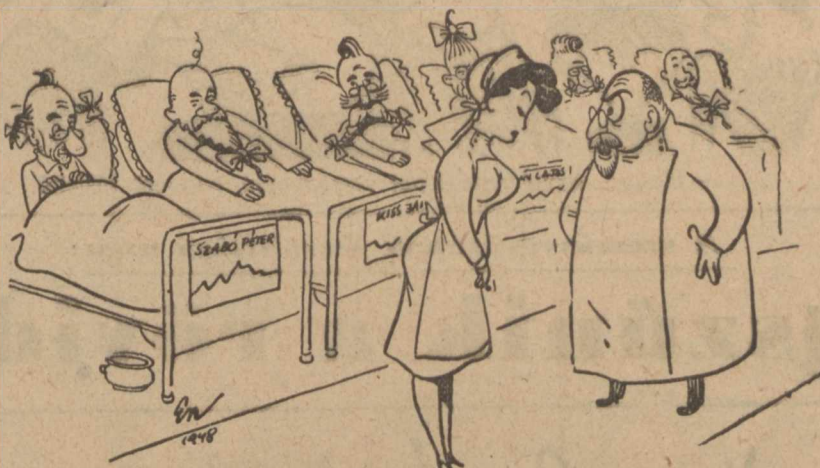
(Eva Curie)

RÉGEN ÍGY VOLT

Egyik vasúti pályaeorvos, akinek az összes pályaeorvos felett a szokásos havi orvosi ellenőrzést kellett megtartania, a következő szövegű körrendeletet küldte ki a vonalára:

«F. hó 8-án a 304-es gyorsvonattal ott átutazom. Felhívom az összes pályaeorvosokat, hogy a vonatot hosszan kinyújtott nyelvvel fogadják. Akinek odaintek, az másnap bejön hozzám a rendelőbe. A többi egészséges.»

A SZOKÁS HATALMA

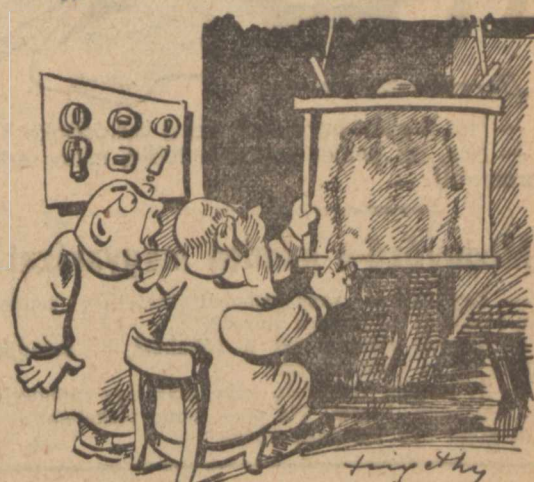

— Mi az nővér, maga bolondot űz az öregekből?
— Bocsánat, főorvos úr, de még rájár a kezem, mert azelőtt a gyermekklinikán dolgoztam!...

Egy polgár töprengése az operáció előtt:

— Nem fáj úgy, ha áltatással operálnak?

Vajjon, kit röntgeneznek?

— Érdekes, hogy nem lehet látni a gerincet...

Orvosi ajdeblőd viccünk

Két asszony beszélget:
— Amióta kivették a férjem manduláját, tizenöt kilóval kevesebbet nyom.
— Rémes. Tizenöt kilós manduláról még sohasem hallottam.

RÉGI IGAZSÁG

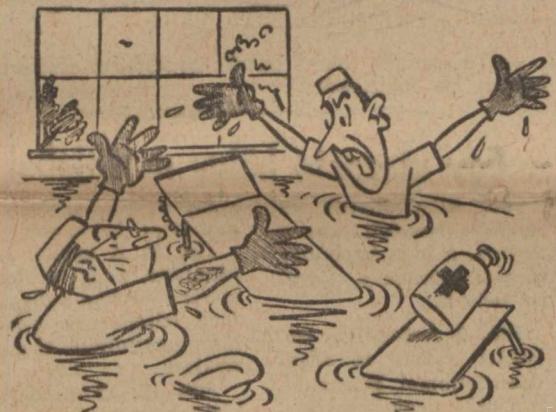
— A nőnek beszélni, a férfinak főzni kell tudni, a szája ize szerint.

(Egy tapasztalt nő naplójából.)

JÓZSIKA NAPLÓJÁBÓL:

... a jó gyerek olyan, hogyha hashajtót kell bevennie, akkor minden gyereknek ad belőle egy keveset...

Nem úszták meg szárazon!

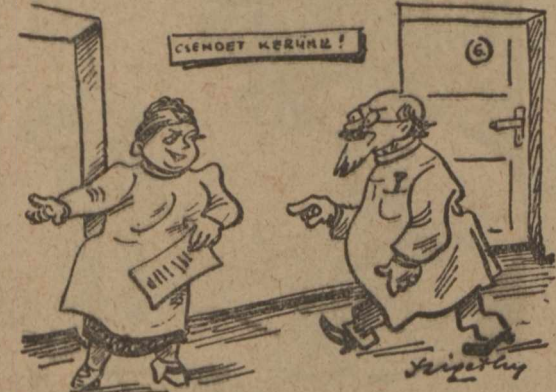
— Kellott neked ezen a politikusan koponyalékelést végezni?

GYÁVA BETEG

— Na, jöjjön vissza, ne legyen gyerek, nem fog fájni!

EZ AZTÁN JAVULÁS

— Doktor úr, a 7-es állapota már jobbrafordult, mert megszűnt.
— Mit mondott?
— Azt mondta, hogy rosszul van.

Az elsőosztályú műtét

Baron Jónás orvosprofesszor, a budapesti egyetem európai hírnév tanárát, egy alkalommal felkereste egy gazdag, de zsugori kereskedő, akin műtétet kellett végeztetni. Barón a honorárium dolgában sehogy sem tudott meggyezni, mert a páciens nagyon akadozott. Hogy véget vessen a már nagyonis hosszúra nyúlt alkudozásnak, Barón végül így szól a pácienshez:

— Nézze, barátom, olyan sok ember utazik a második osztályon, aki nem tudja megfizetni az első osztályt. Amennyiben az ön anyagi helyzete nem engedi meg, hogy megfizesse az első osztályú műtétet, majd csinálnak önnek egy második osztályú operációt.

Egyiknek sikerül, másnak nem

Az orvos hosszasan vizsgálja a páciensét, aztán kimondja a véleményét:

— Nézze kérem, önnek túlságos lelki aggodalmak vannak. Sok gondot okoz magának az örökös tépelődéssel. Mert nem veszi könnyebben az életet? Itt van például egy másik páciensem, az ép ilyen gondterhes állapotban keresett fel, mint ön, megnyugtattam, és most vígan él és könnyen veszi az életet. Pedig tízezer forint adóssága van. Azt tanácsolom, éljen ön is úgy.

— Nem tehetem, doktor úr — feleli a beteg —, mert az illető nekem tartozik azzal a tízezer forinttal.

sodik osztályú operációt.
— Hogy-hogy? — kérdezte csodálkozva a beteg. — Hát van első és második osztályú műtét? És mi a különbség a kettő között?

— A különbség az, — felelte komoly arccal Barón —, hogy az elsőosztályú műtétet új műszerekkel és régi asszisztensekkel végezzük, a második osztályút pedig új asszisztensekkel és régi műszerekkel.

A páciens az elsőosztályú műtét mellett döntött.

Hát nem csoda?

Hisztirencé már egy fél órája panaszkodik az orvosnak különféle képzelet bajairól. Az orvos egy darabig hallgatja, aztán csendesen megszólal:

— Milyen bámulatos az ön egészsége, asszonyom, hogy ezt a sok betegséget kibírja!

HARAPÓS

Meglátogattuk régi szíznő-ismerősünket, aki már éveket ezelőtt visszavonult minden nyilvános szerepléstől és aki mindig félreletes nekünk egy-egy régi, jóízű történetet. A kedves öreg hölgy elmesélte, hogy egyszer, amikor vidéken vendégszerepelt, egy helybeli úriasszonyt megmárt a kutyája. Az asszony később ment az orvoshoz, aki kétségbeesetten állapította meg, hogy reménytelen az eset.

— Asszonyom, már csak egyet tehet — mondta az orvos. — Ott van az asztalon toll és papír. Írja meg a végrendeletét.

Az asszony gyorsan leült az asztalhoz és lázasan írni kezdett. Fél órája is fut már, amikor végül az orvos megkérdezte:

— Ilyen hosszú végrendeletet ír?

— Nem végrendelet ez, doktor úr — felelte az édes —, hanem azoknak a névsora, akiket meg akarok marni...

TALÁLT TÁRGY

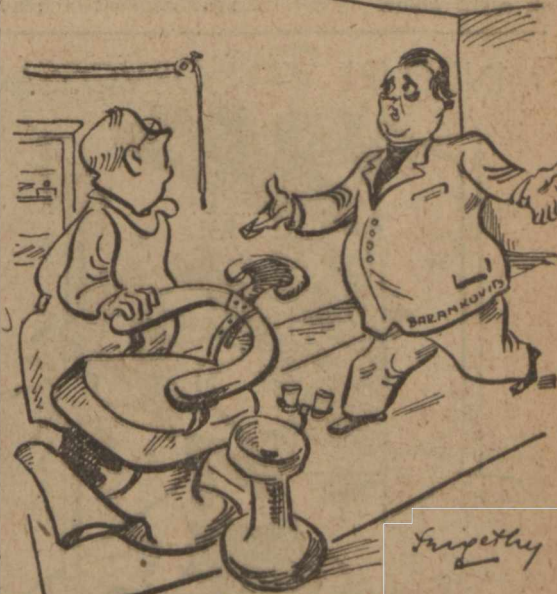
— Uram, véletlenül nem az öné ez?
(Lettres Françaises)

Csak szakszerűen

A főorvos úr felvágja a vasárnapi kacsát.
(Paysage)

FOGORVOSNÁL

— Doktor úr, csináljon valamit a fogammal!
— Mi a panasz?
— Egyáltalán nem tudok harapni...

A 62-IK MAGYAR OSZTÁLY- SORSJÁTÉK

Játékterve páratlan esélyeket nyújt. Egy sorsjeggyel szerencsés esetben nyerhet;

ÖTSZÁZEZER FORINT

A nyeremények összege kerekben;

NYOLCMILLIÓ FORINT

Jutalom: 200.000 Ft.

Nyeremények:

200.000 Ft., 100.000 Ft., 50.000 Ft., 25.000 Ft., 10x10.000 Ft., 20x5.000 Ft., 25x4.000 Ft., 30x3.000 Ft., 50x2.000 Ft., 110x1.000 Ft.

és még számos közép és kisebb nyeremény.

A sorsjegy ára: nyolcad 5.- Ft., negyed 10.- Ft., fél 20.- Ft., egész 40.- Ft. osztályonként.

A sorsjegy kapható az összes főárusítóknál.

Húzás kezdete október 16.

Párizsi vicc

Dupont úr rettenetesen bereked. Elmegy az orvoshoz. Becsönget. Az orvos felesége nyit ajtót.

— Itthon van a doktor úr? — kérdi rekedten.
Az asszony nem érti.

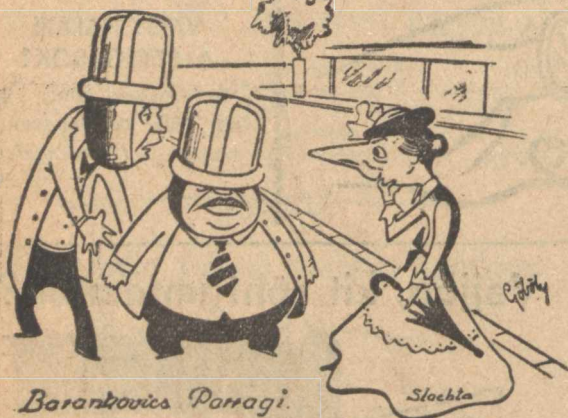
Dupont egészen közel hajol hozzá a fülébe súsja:

— Itthon van a doktor?

A doktorné elprült:

— Nincsen... nyugodtan bejöhét...

Óvatos motorosok

Barankovics Pongráti.

Stochta

— Hát ti miért hordjátok ezt a bukósiskot?
— Hja, az ember sohasem tudja, mikor érheti karambol!...

Meggyőző-e minden magyarázat?

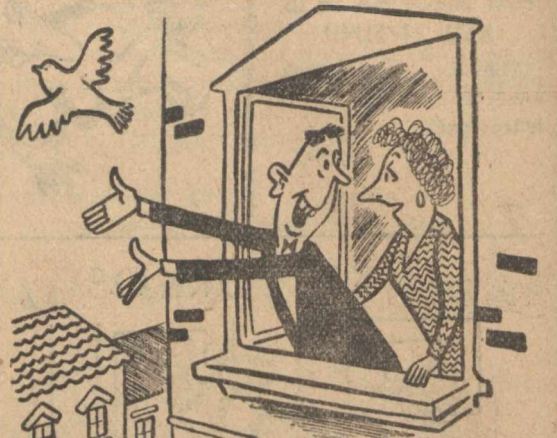
— Egy pár jó vadászcizmát szeretnék rendelni, van-e valami jó anyaga hozzá?
— Nagyon ajánlom ezt a fókabőrt, — mondja a cipész — ez vízhatlan bőr.
— És tényleg vízhatlan, vagy csak úgy rámondják?
— Dehogya, kérem! Ha nem lenne vízhatlan, a fókák mind tele lennének vízzel!

SENKI TÖBBET?

— Hagyd, ezzel nem lehet versenyezni, mindent túllítál!

Vissza a természethez

— Látod, szívem, ez olcsóbb, mint a telefon és biztosabban kapcsol.

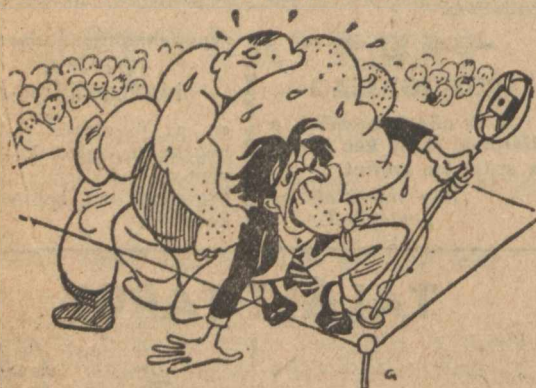
A SZNOBSÁG VILÁGREKORDJA

Üjgazdag úr és neje Párizsba utaznak és elmennek briliáns vásárolni a legelőkelőbb ékszerészhez. Az ékszerész egy gyönyörű darabot mutat:
— Ez kérem, az indorei maharadzsza koronájában volt.
A pesti Üjgazdagné felhúzza az orrát:
— Használt dolgokat nem veszünk. Kérem, mutasson valami újat.

A szemüveg árának leszállítása után:

— Megszűnik a rövidlátás?

EGY KIS BALESET

vagy miért hagyta abba a szpiker, a birkózóverseny helyszíni közvetítését?

EGY ÁRTATLAN FOGOLY

Az angyalföldi legény elszökött a Markóban celatársának, a tözsdésnek:
— Látom, uram, magának mindig küdenek be csomagot. Hozzathalna stikában egy kis cigarettát is néha, én szívesen segítenék magának azt
itt elszívni...
— Kérem, én nem szoktam szabálytalanságot elkövetni — válaszol a tözsdésünk ridegen.
— Na ne mondja, apuskám, — vág vissza a cellatárs. — Hát akkor hogy került ide?...

E HETI TÁJVICCÜNK

— Isten uccse, hogy beleszököm a Körözsbe, hogy rajtam ejen csúfság esett! — mondotta keservibe Pista bácsi, akit valami ebádó, vagy efféle miatt megzalogoltak. Nagy felhőszakadás volt, itéletidőben ment el hazulról s mindenki azt hitte, hogy végleg oda van. De pénzt is vitt a község házára és visszaszerelte, amit el akartak kótyavetyélni. Másnap mosolygós arccal odaállott a kiskapuba és hangosan köszöntött az arra járóknak.
— Hát mija, Pista bácsi, maga itt? — kérdezte az egyik koma.
— Én itt.
— Tán nem tetszett a szállás Körözsben?
— Ó, hadd el te, — mondta Pista bá' elkomorodva — mert az úgy megáradt, hogy közel se lehetett menni hozzá.
1.
A jósnő:
— Jöendő férjéről óhajt valamit tudni?
Fiatalasszony:
— Nem, a mostani férjemről szeretnék tudni valamit jöendő használatra.
2.
A fiatal ügyvéd első ízben szerepelt a rendőrt-

Mosolygó parlament

Nem kis riadalmat keltett az a hír, hogy Bog-nár József polgármester alaposan megverte a tisztviselőit. Szegényekre nagyon rájár a rúd. Eppen most jött ki a rendelet, hogy szigorúan ellenőrzik, mikor vannak a hivatalban, nem ülnek-e többet, mint kellene, mikor járnak be és nem járnak-e ki, amikor be kellene járnai. Ez rendben is van, de azért ma visszatenni a börtöntetéshez, mégis túlzás.

Szerencsére hamar kiderült, hogy nem nádpál-éval és nem szabadon kapták a fiúk a verést, a kitűnő fiatal és mozgékony polgármestertől, hanem csak tenniben. Azóta különben a tisztviselők vígaszversenyűl egy másik érdekes tennisz parti is folyik Bog-nár polgármester és Fodor alpolgármester között. A mérkőzésről még nem szivárogtak ki részletek. Annyi biztos, hogy a Fodor ismert, szép lapos ütése nem hanyatlottak.

Még egy alapos ütés esett ezen a héten, de ezt

a humoristák kapták be. Eppen most, amikor a sorsuk egyre nehezebbé válik.

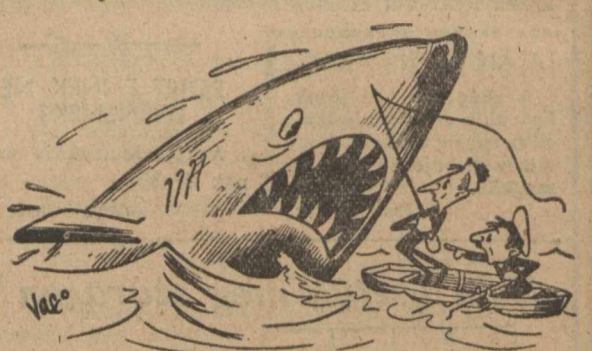
Nagyzási mánia

FŐLEG POLITIKAI VITATKOZÓK FIGYELMÉBE!

Aki ellentmond, azt ne ellentmondással büntesd, hanem tanítsd, mert senki sem gyógyítja meg a bolondot azzal, ha maga is meboldondul. (Antisthenész.)

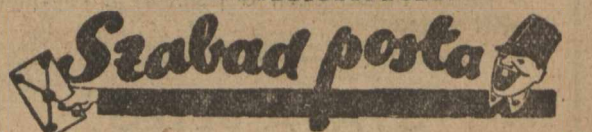
Optimistáknak is kell lenni!

— Te számár, most dobd gyorsan a szájába a horgot, be fogja kapni!

Egy utazgató hölgy naplójából

Jún. 8. Gyönyörű a tenger. Remekül érzem magam. A hajó kapitánya nagyon előzékeny. Udvarol nekem.
Jún. 9. A kapitány szerelmet vallott és állandóan ostromol. Megmondtam neki, hogy férjes asszony vagyok és nem fogadhatom kabinomban...
Jún. 10. A kapitány kijelentette, hogy halálosan szeret s ha nem hallgatom meg, felrobbantja a hajót hogy pusztuljunk el mindnyájan...
Jún. 12. Az utasok megvannak mentve...

Olvassóinkhoz: Legközelebbi számunk különoldala címe: Madarat tolláról... Mindenki szere-

pegni fog benne, akinek tolla és csőre van.
E. G. Bp. Köszönjük elismerő sorait. A küldött anyagból egy-kettőt talán felhasználunk. A többiek már megjelentek lapunkban. Szív. üdv. B. A. M. Komoly kérdésére, bármennyire szeretnénk, sajnos, nem tudunk kielégítő választ adni. Üdv. P. B. Bp. Kevésbé ismereteket kérünk. Sz. J. Bp. Már annyira közismert, hogy nem volna értelme most megjelentetni. Üdv.

A KÜLFÖLD MOSOLYA

bírósaon. Alig várta az első tárgyalás nagy pillanatát. Amikor aztán érkezett az idő, kabátját és kalapját letette az egyik hátsó padra és oda lépett a bíró elé.
— Fiatalember — mondta a bíró — fölteszem, hogy most tárgyal első ízben ebben a tárgyalóteremben?
Biztos valami szörnyű hibát követtem el — gondolta a fiatal ügyvéd és nagyot nyelt.
— Igen, most vagyok itt először — felelte.
— Gondoltam — szólt a bíró bosszusan. — Mielőtt elkezdjük a tárgyalást, szedje fel a kalapját és kabátját és tegye olyan helyre, ahol szemmel tudja tartani őket.

3.
Telefonbeszélgetés:
— Jack! Megakadtam ebben a kis városban — húsz fontra van szükségem.
— Nem hallom, hogy mit mondasz. Rossz a vonal.
— Húsz fontra van szükségem!
— Nem hallom, be-

szélj hangosabban!
A telefonos közbeszól:
— A vonalnak nincs baja. Én egészen jól hallok.
— Hát akkor maga

adjon neki húsz fonatot — válaszol Jack.

4.
Angol katonatiszt barátom most jött vissza Tokióból. Az első héten egy Tanaka nevű japán turista-vezetővel körutrá ment a városban.

Amikor beültek az autóbába, Tanaka rákezdett:
— Tokió a világ második legnagyobb városa.
— A második? — kérdezte barátom. — No és London és New-York?
Tanaka úr habozás nélkül felelt:
— New-York és London az első, Tokió a második legnagyobb város a világon.

5.
Grock, a híres bohóc, egyszer kihallgatáson jelent meg Vilmos császárnál. A császár mosolygva mondta:
— Irigylem a tehetségét és irigylem a hírnevét, Grock. Hiszen magát még jobban ismerik szerte Európában, mint engem.

— Ez csak természetes, Felség — válaszolt Grock. — Végeredményben én

szólok neked a városban.

6.
Kisfiú és papája a női kalapüzlet előtt állnak.
— Meddig kell még várunk a mamára? — kérdi a kisfiú.
— Már nem sokáig — vigasztalja a papa. — Most vették be az utolsó kalapot a kirakattól.

Tábori Pál.

MINDENRE VAN ORVOSSÁG

— Benő, elengedheted már a csövet, ég a ház!

MAKACS PASAS

— Gizike, ez az utolsó szava?